

La Provincia di Lecco 2.1.2006

Klasika: Mezinárodní přehlídka sakrální hudby slavila úspěchy se sborem Hlahol a orchestrem Art-n

Mše v jazyce českém hřeje katedrálu

Lecco. – Vánoční oratorium op. 12 Camilla Saint-Saense a Česká mše vánoční Jakuba Jana Ryby ukončily v plné kráse dvacátý ročník Mezinárodní přehlídky vrcholných děl sakrální hudby organizované Asociací Harmonia Gentium.

Učinkujícími koncertu, který se tradičně konal v katedrále San Nicolo di Lecco, byli v první řadě, před publikem, které se dostavilo přes citelnou zimu velmi početně, dirigent Roman Novák, pět sólistů (soprán Jitka Hurtíková, mezzosoprán Veronika Fučíková*, alt Dita Stejskalová*, tenor Ondřej Socha, bas Petr Sejpal), sbor Hlahol a orchestr Art-n z České republiky, z Prahy. Toto vysvětluje, proč byla na programu Česká mše vánoční Jakuba Jana Ryby, která právě proto byla obzvlášť zajímavá v tomto vánočním období.

Jedná se o skutečnou mši v českém jazyce, i když strukturou spíše připomíná oratorium nežli mši. I když v ní najdeme všechny náležitosti románské liturgie – Kyrie, Gloria, Graduale, Credo, Offertorium, Sanctus, Benedictus, Agnus Dei – tato mše vypráví o čtyřech pastýřích, kteří zažijou na vlastní kůži úžasný moment zvěstování narození Páně.

Příběh se odehrává v jednoduchých slovech, typických pro venkovský lid a pastýře, vyjadřuje jejich údiv a překvapení nad tímto zážitkem, vše je doprovázeno popisem přírody a obyčejného každodenního života (nebe, hvězdy, ptáci, les, hory, stáda ...), jejich motlitby jsou spontánní, najdou své vyjádření v bohaté, neoblomné melodice (skoro v italském stylu) a hudebních formách, které často připomínají lidové tance, což toto dílo zpřístupňuje a objasňuje jak publiku, tak věřícím.

Kromě toho právě v interpretaci této mše se sólisté představili v nejlepší formě poté, co uváděli Vánoční oratorium Saint-Saense, jehož interpretace nebyla vždy přesvědčivá a kterým byl tento večer zahájen.

Sloučení těchto dvou děl v jednom programu, dílo Saint-Saense a skladby Ryby, byla obzvláště šťastná nejenom pro plynulost a jednoduchost, které jsou oběma dílům společné, ale také proto, že obě skladby používají nástroj, který je pro sakrální hudbu typický – varhany. Tento nástroj hraje v obou skladbách důležitou roli nejenom jako spojivý element mezi orchestrem a sólisty, ale také jako partner v dialogu mezi nimi. Jako varhanice se nám v katedrále v Leccu představila velmi dobrá Lenka Klodnerová-Novotná.

Dobrý byl výkon sboru a orchestru, obě tělesa, i když v sestavení spíše komorním, prokázala velkou důvěrnost a dorozumění s dirigentem Romanem Novákem.

Následoval potlesk, obligátní poděkování ze strany předsedy a uměleckého vedoucího asociace Harmonia Gentium, Raffaella Colomba a PierAngela Pelucchiho, a přídavek s vánočním nádechem, čímž byl večer zakončen.

Roberto Zambegini

*oprava - mezzosoprán Barbora Kubátová, alt Veronika Fučíková